

Periodisk evaluering

IDE 1105: Vestens ideer fra 1600 til vår egen tid, vår 2017

Lærere:

Anne Helness, Eller Krefting, Håkon Evju, Christine Amadou og Thor Inge Rørvik
(emneansvarlig)

Emnet, som utgjør 20 studiepoeng, er holdt for andre gang (første gang våren 2016) og i uendret form. Eksamensordning er semesteroppgave samt fire timer skoleeksamen.

Det brukes en god del undervisningsressurser på emnet, med 18 dobbelttimer forelesninger, to dobbelttimer knyttet til skriving av semesteroppgave og 10 timer seminarer (fordelt på tre grupper). Innlevering av utkast til semesteroppgave samt studentkommentarer var en obligatorisk del av kursets virksomhet; det samme var oppmøte på minst 7 seminarer.

Det totale antall oppmeldte studenter var rundt 90. Av disse var det 65 som til slutt oppfylte de obligatoriske kravene og kunne fremstille seg til eksamen. Hvor mange av de øvrige registrerte studentene som falt fra underveis eller som aldri faktisk begynte på kurset er vanskelig å si noe sikkert om. Det man derimot kan si, er at den prosentmessige diskrepansen mellom oppmeldte og eksamensklare studenter ikke var større enn på fagets øvrige emner.

Av de 65 eksamensklare studentene var det 56 som gjennomførte eksamen. Også denne diskrepansen er forholdsvis normal, dersom man sammenlikner med andre emner. Eksamensresultatet for de 56 var som følger: A (3); B (17); C (20); D (8); E (4) og F (4). Tilsvarende tall var for høsten 2016: A (1); B (21); C (25); D (7); E (0) og F (1).

Hva forelesningene angår, er det verd å merke seg at det ble brukt Podcast, noe studentene var svært fornøyd med.

Hva seminarene angår, er det verd å merke seg at det var lite frafall på de enkelte gruppene underveis i semesteret. Seminarene fokuserte på å diskutere en del av originaltekstene på pensum. Diskusjonene ble innledet hver gang av en gruppe på 3-6 studenter som brukte 10-15 minutter på å presentere teksten. I første halvdel av semesteret leverte også den enkelte student 1 side om originalteksten til hver gang, som de fikk en kort tilbakemelding på. Disse

sidene var ment som skrivetrening og øvelse før studentene begynte å arbeide med semesteroppgaven, men medførte dessuten av studentene jevnt over var godt forberedt til seminarene. Etter at de ikke lenger måtte levere denne siden, men i stedet ble oppfordret til å jobbe med semesteroppgaven, var ikke studentene like godt forberedt.

Når det gjelder studentenes prestasjoner på semesteroppgaven og til eksamen, fremgår det av ovenfor nevnte eksamensstatistikk at nivået er forholdsvis høyt. I den forbindelse må det har nevnes at det i vurderingen av studentenes eksamensarbeider er tatt hensyn til at det dreier seg om et innføringskurs. Følgelig vil man finne en del gjennomgående svakheter som utvilsomt må kunne ansees som helt naturlige på dette nivået. Hva semesteroppgaven angår, er det åpenbart at mange har slitt med å lage en tilstrekkelig god presentasjon av hva opplysningstiden er – med den konsekvens at de øvrige verkene som skulle trekkes inn blir hengende en smule i løse luften. Et annet problem er den manglende bruken av primærtekster i oppgaven, til tross for at studentene fikk klar beskjed på oppgaveseminarene om at disse måtte trekkes inn. Når det gjelder oppgavene til skriftlig eksamen, er det åpenbart at mange studenter sliter med å trekke de lange linjer og etablere en relevant kontekst.

I den hensikt å få tilbakemeldinger om emnet fra studentene, ble det ca. 2/3 ut i semesteret distribuert evalueringsskjemaer. Til sammen 49 studenter ga denne typen tilbakemelding. Av tilbakemeldingene fremgår det at 69 % av studentene (34 stk.) var svært godt fornøyd med kurset, 29 % (14 stk.) var godt fornøyd. Det var relativt få studenter som spesifiserte hva de eventuelt hadde å utsette på undervisningsopplegget og hva som etter deres oppfatning kunne gjøres annerledes. Noen ønsket seg andre tekster enn de som var på pensum, mens andre satte fingeren på det som er et reelt problem for dette kurset – nemlig mangelen på en oversiktlig og relevant sekundærlitteratur når det gjelder tidsrommet fra den franske revolusjon og frem til våre dager. Dette problemet var fra lærerhold kjent på forhånd, og den anbefalte sekundærlitteratur må i den forstand sees på som et forslag som er åpent for revisjon.

Det sier seg selv at et kurs av denne typen, som altså skal dekke idéhistoriske hovedtrekk fra Descartes og frem til våre dager, aldri vil kunne bli helt tilfredsstillende. Dette var man også klar over på forhånd, og ingen av de erfaringer som har blitt høstet, enn si tilbakemeldinger som man har fått fra studentene, har dreid seg om problemer som man ikke allerede visste om. Det betyr bare at et kurs av denne typen nødvendigvis må være gjenstand for stadige diskusjoner med henblikk på å gjøre det best mulig innenfor de rammer som er lagt.